

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

- 8. I. 1974

ze dne

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Práce, Praha

- 8. I. 1974

ze dne

Nezkrotná lady Hamiltonová

Jiří Bednář označil svou Nezkrotnou lady Hamiltonovou jako féerii, čímž předem odzbrojil všechny kritiky; ve féerii je totiž dovoleno vše, a Jiří Bednář toho také plnou měrou zneužívá: paroduje sentimentální romáňky, filmový kýč, banální píseň, hned zase parodii vystřídá satirou, a tu zase změní ve frašku — výsměch prostě nešetří nic. A tam, kde se vyčerpá Bednář autor, poslouží mu nápady Bednář režisér. Je toho všeho tolik, že nakonec litujete, že neexistoval také Bednář dramaturg, který by z té bohaté kytice nápadů vytrhal plevel.

Role je pětikrát víc než herců, takže příležitosti k zdravému komediantství je dost. Tmelem celého představení je principál B. Čvančary: svým vevrním projevem udržuje atmosféru představení i tam, kde se už dostavuje únava z přesyacení, ale dovede také v působivé zkratce načrtnout tučet dalších postav. Jan Filip a Jana Postlerová se museli sice spokojit s jedinou rolí — admirála Nelsona a lady Hamiltonové, ale zato každý jejich výstup je samostatnou hereckou kreací. Z ostatních výkonů upoutala zejména Johanka Tesařová, jak dovede každou svou úlohu důsledně vést na stejné úrovni nadsázky. Neodolatelný je však M. Čížek, O. Janda, M. Sova i M. Šulc. Vcelku je to představení s dobrou silvestrovskou náladou — proč by však měla být dobrá nálada omezena jen na jeden den.

IÁN HAVLÁSEK

Parodie na kýč

Srdceboľné a přelazené filmy daly podnět ke vzniku hry se zpěvy a tanci, kterou napsal a režíroval Jiří Bednář a uvedlo jako svou zatím poslední premiéru ostravské Divadlo Petra Bezruče. Nezkrotná lady Hamiltonová — féerie zpracovaná volně podle historie a Alexandra Dumase — se může pochlubit výborným obsazením; celým kusem provází diváka Bohuslav Čvančara, v roli kapitána a posléze admirála Horáce Nelsona se představuje skvělý Jan Filip, naivní milenku admirála Nelsona, lady Hamiltonovou, hraje Jana Postlerová, Jan Odl ztělesňuje celou řadu zajímavých figurek, Otakar Janda se převtěluje do Nelsonova přítele kapitána Berryho a posléze Ferdinanda IV. a Johanka Tesařová vytváří několik zajímavých rolí, z nichž nejpůsobivější je postava panny Lowe, majitelky zábavného podniku pro pány.

Lehce ironizující a stylovou hudbu zkomponoval J. O. Karel, texty jsou dílem J. Bednáře. Zmínují-li se o hudbě, je nutné po-

znamenat, že premiérový výkon divadelního orchestru nebyl právě nejpůsobivější a party jednotlivých hudebníků byly často nevyrovnané — akusticky i hudebně.

Je však potěšující, že si mladý autor vzal na paškál hry a filmy, které nesporně kazí vkus diváka, a že dokázal nastavit zrcadlo všemu falešnému, nablýskanému a nepravdivému.

MILOŠ SKALKA

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

- 4. XII. 1973

ze dne

V DPB se připravuje Nezkrotná lady Hamiltonová

V Divadle Petra Bezruče je právě ve stadiu zrodu a příprav původní česká komedie Jiřího Bednáře „Nezkrotná lady Hamiltonová“. Zašli jsme do divadla na jednu ze zkoušek, abychom položili autoru hry, který je zároveň i režisérem představení, několik otázek.

■ Především by mě zajímalo, proč jste si vybral za titulní hrdinku právě lady Hamiltonovou?

„Moje komedie není dramatizací slavného Dumasova románu, dokonce ani nevychází z motivů tohoto díla. Má podtitul série volně (místy až svévolně) podle historie, a pokud jde o skutečné historické osudy lady Hamiltonové, Nelsona a dalších hrdinů, zacházím s nimi spíše svévolně než volně. Nezkrotná lady Hamiltonová je psána jako parodie, parodie na pseudoromantické, pseudodobrodružné filmy, na sladkobolné „sladáky“, na barevné, výpravné kýče. Parodie jako žánr znamená, tuším, rozpor mezi vážnou formou a nevázným obsahem. Z tohoto rozporu, z tohoto kontrastu vzniká legrace, humor, dobrá nálada. A navíc ještě něco: bez zbytečného mentrování ukazuje parodie i banalitu a sentimentalitu špatných, kýčovitých předloh, které si autor vzal na mušku, a tak alespoň částečně pomáhá nalézt skutečné hodnoty. Proto jsem rád, že si moji hru vybralo právě Divadlo Petra Bezruče, které má znamenitou tradici v tomto žánru a hlavně je divadlem mladých a pro mladé. Nápad napsat tuto komedii vznikl na posledním filmovém přepisu Lady Hamiltonové. Část diváků sizela nad sladkobolným krutým i dojemným příběhem hlavní hrdinky, ta druhá, kterou tvořila většinou mládež, se zcela oprávněně smála nepravdivosti a kýčovitosti filmu. A na tyto diváky bych chtěl ve svém představení navázat.“

■ Proč je vaše lady Hamiltonová „nezkrotná“?

„To myslím není těžké uhadnout. Moje parodie se netýká pouze lady Hamiltonové, to by myslím bylo na celovečerní představení trochu málo. Dělá si legraci z žánru jako takového. A tohoto druhu je i seriál o krásné, odvážné a hrdinné Angelice, který přes veškerý komerční úspěch asi nebude patřit k tomu, co bychom očekávali od repertoáru našich kin. A když byla „nezkrotná“ Angelika, proč by nemohla existovat i Nezkrotná lady Hamiltonová?“

■ Jaký je pocit být současně autorem i režisérem?

„Texty, které jsem zatím napsal a které byly uvedeny, jsem si většinou režíroval sám. Má to samozřejmě své výhody a nevýhody. K nesporným výhodám patří to, že mohu svůj text dovést až do konce, že celou tu předlouhou, strastiplnou cestu od prvního nápadu až k otevření opony, která mnohdy trvá léta, sleduji nikoliv jako pasivní divák, ale jako aktivní účastník. Speciálně u hudebních her, kdy je třeba krátit, měnit, přehazovat, doplňovat atd. je dobré „být při tom“.

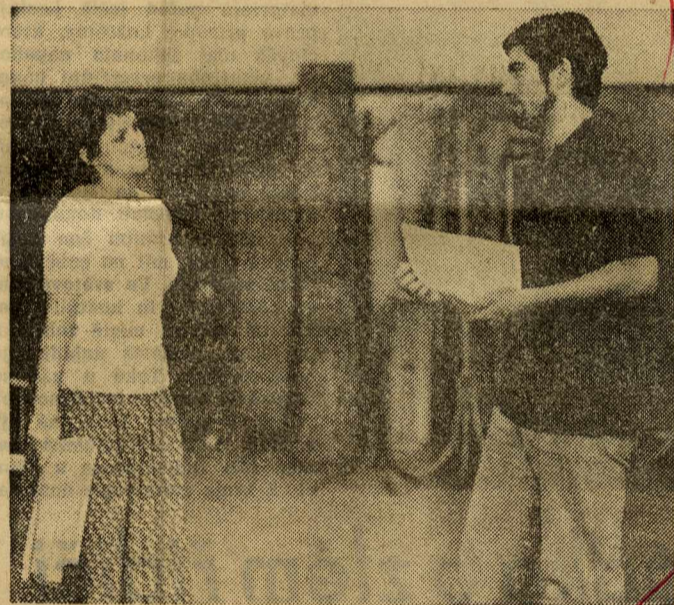
A nevýhoda? Nemohu po premiéře nadávat na neschopného režiséra, který zkazil geniální dílo.“

■ Říkáte, že jde o hudební komedii. Jakou úlohu hraje v tomto představení hudba?

„Je nedílnou součástí celého představení. Autor J. O. Karel si dokázal udělat legraci z bezdýchých operetních klíšé, prázdných libových melodií, z pseudolidové zábavy.“

■ Jak se vám pracuje s hereckým souborem Divadla Petra Bezruče?

„Je zde chuť, elán, smysl pro legraci i recesi, a to jsou dobří ukazatelé, zejména pro tento druh komedie. Tvůrčí atmosféra při zkouškách je základem úspěchu této inscenace.“

▲ Jiří Bednář a Jana Postlerová při zkoušce
Foto OV: ZDENEK ČERMÁK

Atmosféra plná pohody, legrace, improvizace umožňuje tvůrčí svobodu hledání. A ono dělat parodii není vůbec lehká věc! Vyžaduje perfektní znalost toho, co parodujete, vytříbený, inteligentní smysl pro humor, technickou dokonalost, to znamená vedle herectví i zpěv a tanec, a hlavně — velkou důřku.“

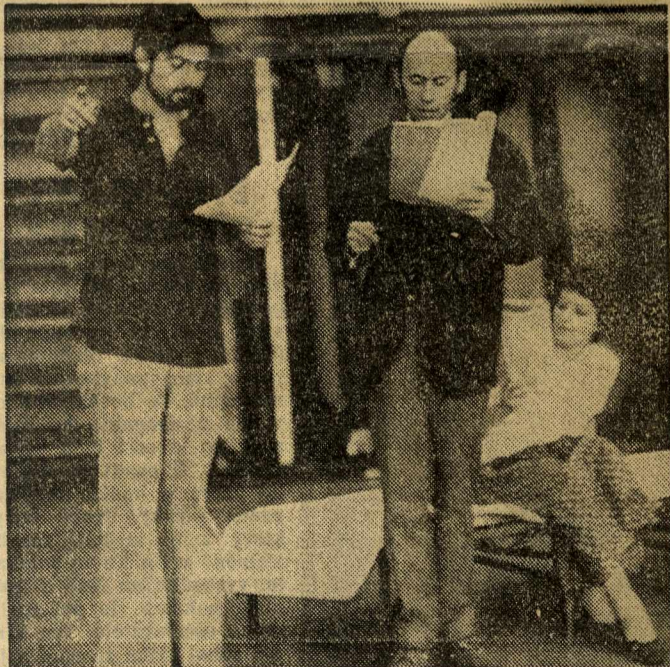
■ Jaké je obsazení hry?

„Ve hře je asi osmdesát postav a všechny hraje třináct herců. To znamená množství převleků, a to velice rychlých, trvajících třeba jen několik málo vteřin. Nezkrotnou lady Hamiltonovou hraje Jana Postlerová, herečka, která velmi dobře tančí a zpívá, jejího milence „před Bohem a lidmi“ pak Jan Filip, u kterého si cením smyslu pro nadsázku a pro humor. Nejtěžší úkol čeká B. Čvančaru, který vedle role výpráve předstává ještě sedmáct dalších malých postav.“

■ Jde tedy o československou premiéru, o první uvedení vaší komedie?

„Ano. A pokud vše dobře dopadne, uskuteční se v pátek 14. prosince.“

MARCELA MICHALÍKOVÁ

▲ Jiří Bednář s Milanem Sulcem a Janou Postlerovou
Foto OV: ZDENEK ČERMÁK